

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/53/2020
Identifikačné číslo spisu:	4116214668
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:4116214668.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu JUDr. X. Q., bývajúceho v W., proti žalovanému JUDr. B. S., zastúpenému JUDr. Zuzanou Józovou Boreckou, advokátkou v Nitre, Sládkovičova 7, o ochranu osobnosti, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 25 C 271/2016, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 22. augusta 2019 sp.zn. 25 Co 112/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému priznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 26. marca 2019 č.k. 25 C 271/2016-170 nepripustil zmenu na strane žalovaného (výrok I.), konanie zastavil (výrok II.) a žalovanému priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok III.). Rozhodol tak z dôvodu, že pôvodnému žalovanému JUDr. B. S., súdnemu exekútorovi, so sídlom Exekútorského úradu v K., v priebehu konania zanikol výkon funkcie súdneho exekútora, t.j. žalovaný zanikol bez právneho nástupcu. V posudzovanej veci nezistil splnenie podmienok pre pokračovanie v konaní so súdnym exekútorom JUDr. V. S., ktorý bol určený za nástupcu odvolaného súdneho exekútora - žalovaného a ani možnosť pokračovať v konaní s JUDr. B. S. ako fyzickou osobou. Zároveň poznamenal, že žalovaný nebol vo veci pasívne legitimovaný od samotného začiatku sporu. Výrok o trovách konania odôvodnil § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu uznesením z 22. augusta 2019 sp.zn. 25 Co 112/2019 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a rozhodol, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver. V plnom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie ohľadom zamietnutia návrhu na zmenu žalovaného subjektu a zastavenia konania, pričom skonštatoval správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). Na zdôraznenie jeho správnosti poukázal na skutočnosť,

že fyzická osoba si môže uplatniť niektorý z nárokov uvedených v § 13 Občianskeho zákonníka iba v prípade, ak je tu subjekt, ktorý za neoprávnený zásah do osobnosti zodpovedá, t.j. iná fyzická osoba, právnická osoba alebo štát. Dôvodil, že súdny exekútor má pri výkone svojej činnosti postavenie verejného činiteľa, čo zdôraznil aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení z 2. mája 2012 sp.zn. III. ÚS 185/2012. Uviedol, že na súdneho exekútora boli prenesené určité právomoci štátu, tieto vykonáva v mene štátu, a preto nemôže niesť zodpovednosť za rozhodnutia ako fyzická osoba. Zdôraznil, že súdneho exekútora teda nemožno žalovať v súvislosti s výkonom jeho funkcie ako fyzickú osobu. V tejto súvislosti poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu Českej republiky zo 17. júna 1999 sp.zn. III. ÚS 546/1998. Uzavrel, že preskúmaním spisu nebolo preukázané pochybenie súdneho exekútora, ktoré by predstavovalo taký excés, ktorým osoba reprezentujúca štát svojim konaním vybočila z rámca plnenia svojich služobných povinností. Z týchto dôvodov nemohla prejsť zodpovednosť priamo na JUDr. B. S. ako fyzickú osobu po zániku jeho funkcie súdneho exekútora. Keďže žalovaný zanikol, stratil tým procesnú subjektivitu, ktorá je procesnou podmienkou konania. S poukazom na osobnostný charakter predmetu sporu, z hmotnoprávneho hľadiska neprešli na právneho nástupcu žalovaného subjektívne práva jeho predchodcu. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v súlade s § 255 ods. 1 CSP.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej ako „dovolateľ“). Navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na nové rozhodnutie, resp. aby ho zrušil a vyslovil právny názor, že právny nárok dovolateľa v danej veci prechádza na štát. Namietal, že súd prvej inštancie účelovo, predpojatý, bez zistenia skutkového stavu a bez jeho vypočutia rozhodol v prospech žalovaného. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za neprijateľné, nakoľko má zásadnú vadu, pričom toto pochybenie nezistil ani odvolací súd. Argumentoval, že súdy nižších inštancií pochybili, keď v posudzovanej veci nevyslovili záver, že zodpovednosť z protiprávneho konania žalovaného prechádza na štát. Priznanie trov konania žalovanému považoval za absurdné, nespravodlivé a odporujúce zákonom Slovenskej republiky, pretože súdny exekútor ako verejný činiteľ vážnym protiprávnym konaním spôsobil inému občanovi ujmu. Navrhol tiež odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia.

4. Žalovaný navrhol dovolanie odmietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie (§ 429 ods. 2 písm. a/ CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na odôvodnenie uvedeného záveru dovolací súd uvádza nasledovné:

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. V zmysle § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je

dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

10. Najvyšší súd zastáva názor, podľa ktorého ak nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod.

11. V posudzovanej veci dovolateľ v dovolaní vyjadruje nesúhlas s rozhodnutím odvolacieho súdu, prípadne aj s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Neuvádza však, z čoho vyvodzuje jeho prípustnosť a dovolacie dôvody nevymedzil tak, ako to predpokladajú citované ustanovenia CSP. Ani pri posudzovaní dovolania podľa jeho obsahu (článok 11 CSP a § 124 ods. 1 CSP) nie je možné jednoznačne ustáliť, ktorý dovolací dôvod chcel dovolateľ uplatniť. V dovolaní nevystihol niektorý pojmový znak významný z hľadiska zadefinovania procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP, t.j. dovolací dôvod nie je vymedzený spôsobom zodpovedajúcim § 431 CSP. Rovnako tak na základe argumentácie obsiahnutej v dovolaní nie je možné posúdiť, či dovolateľ prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z § 421 ods. 1 CSP, ktorý v dovolaní nie je ani len spomenutý. Jednotlivé dovolacie námietky zároveň významovo nezodpovedajú kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 CSP v spojení s § 432 ods. 2 CSP. Dovolací súd poznamenáva, že v prípade dovolania, v ktorom absentuje náležité vymedzenie dovolacích dôvodov, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania.

12. Je nepochybné, že dovolateľ podal dovolanie, ktoré má náležitosti v zmysle § 428 CSP, v jeho dovolaní však dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dovolanie ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP.

13. O náhrade trov dovolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.